

ISOCRATE

Eloge du civisme des Athéniens d'autrefois

Αἴτιον δ' ἦν τοῦ ταῦτα τοῖς πολλοῖς ἀρέσκειν καὶ μὴ περιμαχήτους εἶναι τὰς ἀρχὰς, ὅτι μεμαθηκότες ἦσαν ἐργάζεσθαι καὶ φείδεσθαι, καὶ μὴ τῶν μὲν οἰκείων ἀμελεῖν, τοῖς δ' ἄλλοτριοῖς ἐπιβουλεύειν, μηδ' ἐκ τῶν δημοσίων τὰ αὐτῶν διοικεῖν, ἀλλ' ἐκ τῶν ἑκάστοις ὑπαρχόντων τοῖς κοινοῖς ἐπάρκειν, εἴ ποτε δεήσειε, μηδ' ἀκριβέστερον μανθάνειν τὰς ἐκ τῶν ἀρχῶν προσόδους ἢ τὰς ἐκ τῶν ἰδίων γιγνομένας αὐτοῖς.

Οὕτω δ' ἀπείχοντο σφόδρα τῶν τῆς πόλεως ὥστε χαλεπώτερον ἦν ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις εὐρίσκειν τοὺς βουλομένους ἄρχειν ἢ νῦν τοὺς μηδὲν δεομένους τῆς πόλεως. Οὐ γὰρ ἐμπορίαν ἀλλὰ λειτουργίαν ἐνόμιζον τὴν τῶν κοινῶν ἐπιμέλειαν οὐδ' ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἐσκόπουν ἐλθόντες εἴ τι λῆμμα παρέλιπον οἱ πρότερον ἄρχοντες ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον εἴ τινα πράγματα κατέλιπον τῶν τέλος ἔχειν καταπειγόντων.

ταῦτα l'état de choses ancien, le régime d'autrefois

μεμαθηκότες ἦσαν *ils avaient appris, ils savaient*

ἐπαρκέω-ῶ (+ datif) : *aider*

κατεπεύγω *presser, solliciter de façon urgente, demander de toute urgence*